

Sygnatura akt III U 1119/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 17 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Jadwiga Świącicka**

Protokolant: sekretarka Monika Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2014 r. w Koninie

sprawy P. K.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o umorzenie zadłużenia z tytułu składek

na skutek odwołania P. K.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 22.08.2013r. numer: (...) - (...)

znak: (...)

I. Oddala odwołanie

II. Zasadza od odwołującego na rzecz pozwanego kwotę 60 zł - tytułem zwrotu

kosztów zastępstwa procesowego .

Sygn. akt **III U 1119/13**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 sierpnia 2013 roku, nr (...) - (...), znak: (...) umorzył postępowanie w zakresie wniosku P. K. o umorzenie zaległości za innych niż wnioskodawca ubezpieczonych na ubezpieczenia społeczne za okresy: 02/2003 r., 05/2003 r., 09/2003 r. – 05/2004 r. i 04/2005 r. – 05/2005 r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność figurujących na koncie (...)

W uzasadnieniu organ rentowy – po przytoczeniu stosownych regulacji ustawowych – wskazał, że na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału ustalił, iż wnioskodawca nie dokonał zgłoszenia siebie do ubezpieczeń społecznych na koncie spółki (...). Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że od 27 października 2011 roku wnioskodawca podlega ubezpieczeniom społecznym jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność na indywidualnym koncie płatnika składek i na dzień złożenia wniosku o umorzenie na koncie spółki (...) nie figurują zaległości z tytułu składek za wnioskodawcę jako płatnika.

W dalszej części uzasadnienia organ rentowy wskazał, że na mocy decyzji z dnia 22 grudnia 2008 roku wnioskodawcę obciąża zadłużenie z tytułu składek za innych niż wnioskodawca ubezpieczonych na ubezpieczenia społeczne za okresy: 02/2003 r., 05/2003 r., 09/2003 r. – 05/2004 r. i 04/2005 r. – 05/2005 r., a zaległości te nie podlegają umorzeniu na podstawie ustawy abolicyjnej.

Odwołanie od powyższe decyzji złożył P. K. zaskarżając decyzję w całości i zarzucając:

1. rażąco naruszenie art. 2 ust.1 ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r. poz. 1551) poprzez jego niewłaściwą wykładnię i uznanie, że ww. norma prawna nie ma zastosowania do wnioskodawcy P. K., gdyż należności objęte wnioskiem wynikające z decyzji ZUS z dnia 22 grudnia 2008 roku, znak: (...) (...) o przeniesieniu odpowiedzialności za zobowiązania płatnika (...) sp. z o. o. na rzecz P. K. nie figurują należności z tytułu składek za P. K., podczas gdy z ww. normy wynika, iż z wnioskiem o umorzenie należności, może również wystąpić spadkobierca lub osoba trzecia, jeżeli w zakresie tych zobowiązań Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję o ich odpowiedzialności,
2. nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności poprzez nie ustalenie kogo dotyczą należności określone w decyzji ZUS z dnia 22.12. 2008 roku.

W oparciu o powyższe zarzuty odwołujący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonej decyzji i uwzględnienie wniosku u umorzenie składek, ewentualnie
2. uchylenie decyzji i przekazanie ZUS do ponownego rozpoznania,
3. przeprowadzenie dowodów wskazanych w odwołaniu,
4. zasądzenie od organu ZUS na rzecz odwołującego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołujący wskazał, że zaskarżona decyzja jest niesłuszna i winna zostać zmieniona. Odwołujący po przytoczeniu treści przepisu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłacania składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność wskazał, że niewątpliwie decyzją z dnia 22 grudnia 2008 roku ZUS przeniósł odpowiedzialność za należności (...) sp. z o. o. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne za okresy: : 02/2003 r., 05/2003 r., 09/2003 r. – 05/2004 r. i 04/2005 r. – 05/2005 r., a zatem organ rentowy wydał decyzję o odpowiedzialności osoby trzeciej za zobowiązania spółki. Wobec tego – wbrew stanowisku ZUS – odwołujący w świetle powołanego przepisu art. 2 powołanej ustawy jest osobą trzecią i ponosi odpowiedzialność i spełnia przesłanki do umorzenia należności wynikających z decyzji ZUS z dnia 22 grudnia 2008 roku.

Pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od odwołującego kosztów zastępstwa sądowego wg norm przepisanych podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji oraz podniósł, iż zarzuty zawarte w odwołaniu są oczywiście bezzasadne. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie za pracowników należne od spółki (...) jako płatnika składek nie podlega umorzeniu na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku, nawet w przypadku przeniesienia odpowiedzialności za te składki na osoby trzecie, jak ma to miejsce w przypadku odwołującego. Organ rentowy podkreślił, że ewentualne ustalenie kogo dotyczą należności określone w decyzji ZUS z dnia 22 grudnia 2008 roku pozostaje bez znaczenia dla sprawy bowiem są to należności z tytułu ubezpieczenia społecznego pracowników należne od płatnika składek Agencji (...), które nie podlegają umorzeniu na podstawie wskazanej ustawy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Odwołujący P. K. jest współnikiem utworzonej w 1992 roku Agencji (...) Nie posiada on jednak całości udziałów spółki. Odwołujący nie dokonał zgłoszenia siebie do ubezpieczeń społecznych na koncie spółki, albowiem od 27 listopada 2011 roku podlega on ubezpieczeniom społecznym jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą na indywidualnym koncie płatnika składek.

W dniu 13 czerwca 2013 roku P. K. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o umorzenie zadłużenia z tytułu nieopłaconych za pracowników spółki należności na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe wraz z należnymi odsetkami za zwłokę ustalonego na podstawie decyzji ZUS z dnia 22 grudnia 2008 roku, znak: (...) (...) w przedmiocie przeniesienia odpowiedzialności za zobowiązania płatnika składek (...) sp. z o. o.

Jako podstawę wniosku odwołujący wskazał ustawę z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ustalił, że zobowiązania wynikające z decyzji z dnia 22 grudnia 2008 roku dotyczą zadłużenia z tytułu składek za innych niż wnioskodawca ubezpieczonych.

Wobec powyższego – uznając, że tzw. ustawa abolicyjna nie ma zastosowania – zaskarżoną decyzją z dnia 22 sierpnia 2013 roku umorzył postępowanie w zakresie wniosku o umorzenie zaległości za innych niż odwołujący na ubezpieczenia społeczne za okresy: 02/2003 r., 05/2003 r., 09/2003 r. – 05/2004 r. i 04/2005 r. – 05/2005 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację zebraną w aktach organu rentowego oraz w toku przedmiotowego postępowania.

Treść dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu, nadto nie była ona kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Istota przedmiotowego postępowania sprowadzała się do kontroli dokonanej przez pozwany organ rentowy interpretacji oceny prawnej zakresu przedmiotowego ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłacania składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551). Stan faktyczny nie był bowiem pomiędzy stronami sporny.

Zgodnie treścią przepisu z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (tzw. ustawa abolicyjna) na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W okresie do 28 lutego 2009 roku, zgodnie z treścią art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważano:

- 1) osobę prowadzącą pozarolniczą działalność na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych,
- 2) twórcę i artystę,
- 3) osobę prowadzącą działalność w zakresie wolnego zawodu w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne lub z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 4) wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej.

Jak już wskazano stosownie do treści art. 1 ust. 1, a także ust. 6 powołanej ustawy umorzeniu podlegają nieopłacone składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i ubezpieczenie wypadkowe za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału ZUS, naczelnika urzędu skarbowego, lub komornika sądowego. Umorzenie wymienionych wyżej należności, skutkuje także umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału ZUS, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Umorzeniu podlegają również należności, o których mowa wyżej, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostały rozłożone na raty i nie zostały opłacone do dnia złożenia wniosku o umorzenie. Należności te podlegają wyłączeniu z umowy o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty.

Umorzeniu nie podlegają zatem m.in. składki należne za pracowników.

Transponując przedstawione powyżej rozważania na grunt przedmiotowej sprawy uznać trzeba, że stanowisko pozwanego organu rentowe zawarte w zaskarżonej decyzji jest prawidłowe. W istocie bowiem tzw. ustawa abolicyjna nie ma w sprawie zastosowania.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że odwołujący P. K. nie jest jedynym wspólnikiem spółki (...), a zatem w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie jest on osobą prowadzącą działalność gospodarczą.

Poza sporem pozostaje także, że odwołujący jest osobą, na którą na mocy decyzji z dnia 22 grudnia 2008 roku przeniesiono odpowiedzialność z tytułu składek należnych za pracowników. Jednocześnie z dokumentów zebranych w aktach rentowych wynika, że w stosunku do osoby odwołującego nie ma zaległości z tytułu składek. Przedmiot niniejszego postępowania stanowiły zatem wyłącznie składki należne za pracowników.

Tymczasem – jak wskazano powyżej – ustawie z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają wyłącznie składki osób prowadzących działalność gospodarczą, nie zaś pracowników.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oddalił odwołanie (punkt I wyroku).

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 i 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.) – punkt II wyroku.

SSO Jadwiga Świącicka